

سال دوم

جلسه ۲۸

سال تحصیلی ۹۰ - ۹۱

چهارشنبه ۹۰ / ۸ / ۱۱

اقوال در بحث حروف

قول سوم

حرف و اسم
در معنا
با هم مختلف اند

قول اول

بزرگسی نتند
حرفی نتند
هم معنا هستند

قول اول

بزرگسی نتند
حرفی نتند
دارای معنا نیستند

اقوال در بحث حروف

قول سوم

حرف و اسم
در معنا
با هم مختلف اند

نظریه اول:
نظریه مرحوم نائینی

دلایل مرحوم نائینی

۱. روایت حضرت علی علیه السلام

«الاسم ما أنبأ عن المسمی و الفعل ما أنبأ عن حركة المسمی و الحرف ما أوجد معنی فی غیره»

۲. حروف نداء

حروف نداء «حاکمی» از چیزی نیستند و تا قبل از «استعمال»، چیزی در خارج وجود ندارد

۳. ارتباط بین اجزای جمله

اجزای جمله «امور متباینه» اند و حروف و نسبت ها، بین آنها ارتباط «ایجاد» می کنند

اگر حروف همانند اسماء باشند: لازم است چیز دیگر باشد تا بین اجزاء جمله ارتباط ایجاد کند

ما می گوئیم :

۱. وعاء خارج

۲. وعاء ذهن

۳. وعاء لفظ

در این بحث :
سه وعاء داریم

در خارج : وجود خارجی زید + وجود خارجی دار + وجود رابط

در ذهن : مفهوم زید + مفهوم دار

در لفظ : لفظ زید + لفظ دار

مرحوم نائینی : لفظ «فی» در ذهن متکلم بین «مفهوم زید» و «مفهوم دار» ارتباط ایجاد می کند
پس : «فی» ایجاد کننده نسبت بین «دو مفهوم ذهنی» است

ما می گوئیم :

ممکن است گفته شود مراد این است که :
لفظ «فی» بین «لفظ زید» و «لفظ دار» ارتباط ایجاد می کند

ممکن است گفته شود مراد این است که :
لفظ «فی» که از متکلم صادر می شود در ذهن سامع بین «مفهوم زید» و «مفهوم دار» ارتباط
ایجاد می کند

نظر مشهور: تقریر اول را برداشت کرده اند.

نظر مرحوم نائینی درباره حروف نداء : این حروف در عالم خارج «نداء» را ایجاد می کنند و
لذا درباره این حروف «ایجادیت» در «وعاء ذهن یا لفظ» مطرح نیست.